

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

1. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้รับการสถาปนาเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2459 และได้ผลิตบัณฑิตออกไปรับใช้ประเทศชาติตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบันเป็นจำนวน 63,307 คน (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2527 : 9) ซึ่งในจำนวนนี้เป็นนิสิตบัณฑิตศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 9,370 คน บัณฑิตวิทยาลัยแรกเริ่มก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2502 และจัดตั้งเป็นทางการตามพระราชกฤษฎีกาเมื่อ วันที่ 30 กรกฎาคม 2505 มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบงานระดับบัณฑิตศึกษาทั้งหมดของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยบัณฑิตวิทยาลัยจะทำหน้าที่ในด้านการบริหารและประสานงาน กำหนดและควบคุมมาตรฐานการศึกษา ส่วนงานทางวิชาการนั้นให้เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละแผนกวิชา โดยในระยะแรกมีสาขาวิชาดังนี้

ปีการศึกษา 2526 มีแผนกวิชาที่เปิดสอนในชั้นบัณฑิตศึกษา 16 แผนกวิชา จำนวนนิสิตรวมทั้งหมด 185 คน

ต่อมาปีการศึกษา 2519 มีสาขาวิชาที่เปิดสอนในบัณฑิตวิทยาลัย 87 สาขาวิชา ดำเนินการเปิดสอนโดยแผนกวิชา 67 แผนกวิชา มี 2 แผนกวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาโทบัณฑิต คือ แผนกวิชาภาษาไทย และแผนกวิชาจิตวิทยา สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520 : 66-69)

ปีการศึกษา 2526 มีนิสิตปริญญาโท 3,889 คน ประกาศนียบัตรบัณฑิต 179 คน ปริญญาเอก 53 คน รวม 4,121 คน สำหรับโปรแกรมการศึกษาทั้ง 3 หลักสูตร มีสาขาวิชาที่เปิดสอนทั้งหมด 115 สาขาวิชา เป็นหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต 10 สาขาวิชา ปริญญาเอกบัณฑิต 86 สาขาวิชา และประกาศนียบัตรบัณฑิต 19 สาขาวิชา สำหรับหลักสูตรมหาบัณฑิตซึ่งผู้วิจัยดำเนินการศึกษาอยู่ มีสาขาวิชาที่เปิดสอน แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ ๑ สาขาวิชาหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตที่เปิดทำการสอนในบัณฑิตศึกษาประจำคณะ ในพุทธทศวรรษมหาวิทยาลัย (ปีการศึกษา 2526)

อักษรศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	พาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี	วิทยาศาสตร์	รัฐศาสตร์	สถาปัตยกรรม	เกษตรศาสตร์	นิเทศศาสตร์	นิติศาสตร์	เศรษฐศาสตร์	ทันตแพทยศาสตร์	เภสัชศาสตร์	รวม
ภาษาไทย	วิศวกรรมโยธา	บริหารธุรกิจ(การตลาดทั่วไป)	คณิตศาสตร์	การปกครอง	สถาปัตยกรรมศาสตร์	พื้นฐานการศึกษา	นิเทศศาสตร์พัฒนาการ	นิติศาสตร์	เศรษฐศาสตร์	ทันตกรรมจัดฟัน	เภสัชกรรม	12
ภาษาอังกฤษ	วิศวกรรมไฟฟ้า	บริหารธุรกิจ(การตลาด)	เคมี	ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	แพทยศาสตร์	วิจัยการศึกษา					เภสัชอุตสาหกรรม	8
หน่วยวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ	วิศวกรรมเครื่องกล	บริหารธุรกิจ(การจัดการทั่วไป)	สัตววิทยา	สังคมวิทยา	การวางผังเมือง	สถิติการศึกษา					เภสัชเคมี	8
ภูมิศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหกรรม	การบริหารธุรกิจ(บุคลากร)	ฟิสิกส์	สังคมวิทยาเน้นหนักประชากรศาสตร์	การวางผังภาค	การวัดและการประเมินผลการศึกษา					เภสัชพลุณศาสตร์	8
ประวัติศาสตร์	วิศวกรรมเคมี	การบัญชี	พลุณศาสตร์	สังคมสงเคราะห์		การศึกษาของระบบโรงเรียน					อาหารเคมี	7
บรรณารักษศาสตร์	วิศวกรรมสุธาภิบาล	การบัญชีทั่วไป	เคมีเทคนิค	รัฐประศาสนศาสตร์(บริหารงานคลัง)		ประถมศึกษา					สุขชีววิทยา	7
ปรัชญา	วิศวกรรมสำรวจ	สถิติ	เทคโนโลยีทางการแพทย์			การสอนภาษาไทย					เภสัชวิทยา	6
นาฏ-ชั้นสูงดุค	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์		ธรณีวิทยา			การสอนภาษาอังกฤษ					เภสัชชีววิทยา	5
ภาษาฝรั่งเศส	นิวเคลียร์เทคโนโลยี		ชีววิทยาพาหะ			การสอนสังคมศึกษา					เภสัชเวท	5
ภาษาเยอรมัน			สมุทรศาสตร์ชายฝั่งและเคมี			การศึกษาคณิตศาสตร์					ชีวเคมี	4
ภาษาศาสตร์			ชีวเคมี			การศึกษาวิทยาศาสตร์						3
			FOUNDAEMENTAL BIOTECH			พลศึกษา						2
			PROCESS BIOTECH			ดุจศึกษา						2
			ชีววิทยา			บริหารการศึกษา						2
			วิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม			นิเทศการศึกษาและพัฒนาลูกศร						2
			สุขชีววิทยาทางการแพทย์			จิตวิทยาการศึกษา						2
						โรคพื้นศึกษา						1
						การบริหารการพยาบาล						1
						ดุจศึกษา						1
11	9	7	16	6	4	19	1	1	1	1	10	86

* สาขาวิชา เป็นหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่ประมวลวิชาการหลายสาขาวิชาเข้าด้วยกัน ทำเป็นงาน โดยคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาของสาขาวิชา ซึ่งประกอบด้วยคณาจารย์เป็นประธาน ด้วยความร่วมมือของคณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ และเภสัชศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์

บุคลากร บัณฑิตวิทยาลัยต้องอาศัยบุคลากรร่วมกับคณะและสถาบันต่าง ๆ ใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อให้สามารถดำเนินงานให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ซึ่งบุคลากร ดังกล่าวสามารถจำแนกตามประเภทงาน และสำหรับอาจารย์ประจำจำแนกตามวุฒิได้ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 2 และ ตารางที่ 3

ตารางที่ 2 จำนวนบุคลากรตามประเภทงาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา

2526

คณะ/สถาบัน	อาจารย์ (1)			ข้าราชการ (2)	ลูกจ้าง (3)		รวม	สัดส่วน
	ประจำ	พิเศษ	ชาวต่างประเทศ		ประจำเงินงบประมาณแผ่นดิน	เงินนอกงบประมาณแผ่นดินและเงินบุคคล		
สำนักงานอธิการบดี	5	-	-	209	242	194	650	1 : 32 : 67
บัณฑิตวิทยาลัย	2	-	-	40	19	7	68	3 : 59 : 38
ครุศาสตร์	363	45	1	57	105	86	677	64 : 8 : 28
ศึกษาศาสตร์	152	19	-	159	105	20	455	38 : 35 : 27
นิติศาสตร์	36	27	-	23	21	1	108	59 : 21 : 20
นิเทศศาสตร์	46	12	-	26	25	-	109	53 : 24 : 23
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	119	27	-	24	69	-	239	61 : 10 : 29
แพทยศาสตร์	371	117	-	257	250	6	1,001	49 : 26 : 25
เกษตรศาสตร์	115	27	-	47	56	-	245	58 : 19 : 23
รัฐศาสตร์	68	12	1	31	35	-	147	55 : 21 : 24
วิทยาศาสตร์	356	46	2	150	133	22	709	57 : 21 : 22
วิศวกรรมศาสตร์	218	12	-	98	123	16	467	49 : 21 : 30
เศรษฐศาสตร์	68	3	-	26	33	-	130	55 : 20 : 25
สถาปัตยกรรมศาสตร์	64	21	1	22	25	3	136	63 : 16 : 21
สัตวแพทยศาสตร์	62	34	-	42	77	9	224	43 : 19 : 38
อักษรศาสตร์	174	24	18	29	40	-	285	76 : 10 : 14
ศิลปกรรมศาสตร์	8	-	-	3	2	4	17	47 : 18 : 35
ภาษา	91	4	13	33	10	6	157	69 : 21 : 10
ประชากรศาสตร์	14	-	-	16	8	-	38	37 : 42 : 21
วิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์	1	-	-	32	12	2	47	2 : 68 : 30
วิจัยสภาวะแวดล้อม	2	-	-	18	3	-	23	9 : 78 : 13
วิจัยสังคม	-	-	-	18	3	-	21	0 : 86 : 14
บริการคอมพิวเตอร์	-	-	-	38	5	-	43	0 : 88 : 12
วิทยบริการ	-	-	-	76	22	15	113	0 : 67 : 33
ศูนย์เครื่องมือวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	-	-	-	20	-	4	24	0 : 83 : 17
สำนักทะเบียนและประมวลผล	-	-	-	20	2	8	30	0 : 67 : 33
บัณฑิตบริหารธุรกิจ	-	-	12*	-	-	18	30	40 : 0 : 60
รวม	2,355	430	48	1,514	1,425	421	6,193	46 : 24 : 30

แหล่งที่มา : กองแผนงาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวนอาจารย์ประจำ จำนวนความวุฒิสถุจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2526

คณะ/สถาบัน	ปริญญาเอก			ปริญญาโท*			ปริญญาตรี			รวม			สัดส่วนปริญญา		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	เอก :	โท :	ตรี
สำนักงานอธิการบดี (โครงการศึกษาทั่วไป)	-	-	-	5	2	3	-	-	-	5	2	3	0 :	100 :	0
บัณฑิตวิทยาลัย	-	-	-	2	-	2	-	-	-	2	-	2	0 :	100 :	0
คหศาสตร์	61	26	35	244	61	183	78	30	48	383	117	266	16 :	64 :	20
ทันตแพทยศาสตร์	17	9	8	130	60	70	5	1	4	152	70	82	11 :	86 :	3
นิติศาสตร์	6	6	-	28	19	9	2	-	2	36	25	11	17 :	78 :	5
นิเทศศาสตร์	10	7	3	30	12	18	6	6	-	46	25	21	22 :	65 :	13
หาณิชยศาสตร์และการบัญชี	9	7	2	92	17	75	18	2	16	119	26	93	8 :	77 :	15
แพทยศาสตร์	185	120	65	167	84	83	19	7	12	371	211	160	50 :	45 :	5
เภสัชศาสตร์	20	9	11	84	23	61	11	6	5	115	38	77	17 :	73 :	10
รัฐศาสตร์	36	27	9	31	19	12	1	1	-	68	47	21	53 :	46 :	1
วิทยาศาสตร์	108	59	49	223	82	141	25	17	8	356	158	198	30 :	63 :	7
วิศวกรรมศาสตร์	79	72	7	114	93	21	25	23	2	218	188	30	36 :	52 :	12
เศรษฐศาสตร์	23	18	5	42	21	21	3	2	1	68	41	27	34 :	62 :	4
สถาปัตยกรรมศาสตร์	9	9	-	50	30	20	5	4	1	64	43	21	14 :	78 :	8
สัตวแพทยศาสตร์	19	14	5	41	23	18	2	1	1	62	38	24	31 :	66 :	3
อักษรศาสตร์	42	9	33	125	15	110	7	1	6	174	25	149	24 :	72 :	4
ศิลปกรรมศาสตร์	-	-	-	7	7	-	1	1	-	8	0	-	0 :	87 :	13
ภาษา	5	-	5	83	10	73	3	-	3	91	10	81	6 :	91 :	3
ประชากรศาสตร์	5	2	3	8	2	6	1	-	1	14	4	10	36 :	57 :	7
วิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์	-	-	-	1	-	1	-	-	-	1	-	1	0 :	100 :	0
วิจัยสภาวะแวดล้อม	1	1	-	1	-	1	-	-	-	2	1	1	50 :	50 :	0
รวม	635	395	240	1,508	580	928	212	102	110	2,355	1,077	1,278	27 :	64 :	9
สถาบันสมทบ :															
สถานศึกษาเดิมปฐิยศ	-	-	-	4	2	22	8**	2**	6**	12	4	8	0 :	33 :	67
วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย	-	-	-	32	-	32	48**	-	40**	80	-	80	0 :	40 :	60

แหล่งที่มา : กองแผนงาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หลักสูตรการศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เปิดสอน 3 หลักสูตรคือ

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สูงกว่าชั้นปริญญาบัณฑิต มุ่งไปในทางสายวิชาชีพและสิ้นสุดในตัวเอง
2. หลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สูงกว่าชั้นปริญญาบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิต
3. หลักสูตรปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สูงสุดของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำหรับหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิตใช้เวลาในการศึกษาไม่ต่ำกว่า 4 ภาคการศึกษา และไม่เกิน 10 ภาคการศึกษา มี 2 แผน โดยคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยจะเป็นผู้กำหนดว่าสาขาใดควรมีหลักสูตรแบบใด (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, บัณฑิตวิทยาลัย 2524 : 4) มี 2 แผน คือ

แผน ก. ประกอบด้วยรายวิชาเรียนไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต ทั้งนี้รายวิชาที่ศึกษาและวิทยานิพนธ์รวมกันต้องไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต
 แผน ข. ประกอบด้วยรายวิชาเรียนไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต และมีการสอบรวบยอดไม่มีวิทยานิพนธ์ ในสาขาวิชาใดก็ตามที่เปิดสอนตามหลักสูตรแผน ก. ไม่จำเป็นต้องเปิดสอนหลักสูตรแผน ข. แต่ถาสาขาศึกษาใดเปิดสอนตามหลักสูตรแผน ข. จะต้องมีหลักสูตรแผน ก. ให้นิสิตเลือกไว้ด้วย

หน่วยกิตของรายวิชาในระดับปริญญาบัณฑิตที่จะต้องศึกษาในหลักสูตรบัณฑิตศึกษา อาจนำมานับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับปริญญามหาบัณฑิตได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรหรือข้อบังคับของบัณฑิตวิทยาลัย (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, บัณฑิตวิทยาลัย 2524 : 5)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปี 2510 มีงานวิจัยในระดับปริญญาตรีของ ฉวีวรรณ พรหมสาขา ณ สกลนคร (2510 : ค) ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2510 : ก) สายหยุด เขียวคอกน้อย (2510 : ค) และ ทรนภา สำหรับทอง 2510 : 129) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมปีที่ 5 และผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2507 และ 2508 กับการสำเร็จในการศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเกษตร

ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยที่ความสำเร็จในการศึกษาดูจากคะแนนปีที่ 1 และ ปีที่ 2 ซึ่งผลการวิจัยของทุกคนสอดคล้องกัน คือ คะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยสามารถร่วมกันทำนายผลการศึกษาในชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ก็ว่าคะแนนจากการสอบอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว

ในปี 2514 เวิร์มศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2514 : 50-59) ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนิสิตปริญญาตรีทางการศึกษา องค์ประกอบที่ศึกษามี 3 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านครอบครัว องค์ประกอบด้านตัวนิสิตเอง และองค์ประกอบด้านสถานศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาคือ คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตชั้นปีที่ 3 และ ปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตสาขามัธยมศึกษา จำนวน 336 คนที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา 5 แห่ง คือ ประสานมิตร ปทุมวัน บางเขน มหาสารคาม พิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษามากที่สุด ได้แก่ ชั้นปีที่เข้าศึกษาในวิทยาลัยวิชาการศึกษา อายุ เพศ ตามลำดับ

ต่อมา สุวิทย์ สมานมิตร (2512 : 54) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2514-2515 ศึกษาปัจจัยจากตัวบุคคล ปัจจัยทางครอบครัว สภาพปัญหาที่นักศึกษาประสบ พบว่า ปัจจัยจากตัวบุคคลที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาได้แก่ เพศ อายุ คะแนน ม.ศ.5 การเลือกคณะ

สัมพันธ์ พันธุ์พุกษ์ (2520 : ง-จ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวประกอบกับลักษณะการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยภูมิภาค การเปรียบเทียบระหว่างมหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยศึกษาตัวประกอบด้าน เพศ อายุ อาชีพบิดามารดา ภูมิลำเนา คะแนนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และอันดับการเลือก ผลปรากฏว่า อายุ อาชีพบิดามารดา ภูมิลำเนา คะแนน ม.ศ.5 สัมพันธ์กับลักษณะการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาบางคณะในแต่ละมหาวิทยาลัย

จิตรภา ภูทลบุตร (2522 : 24-31) ศึกษาสมการที่เหมาะสมในการทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ของตัวแปรภูมิหลังกับเกรดเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนา อาชีพบิดามารดา คะแนนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเกรดเฉลี่ยปีแรกที่เข้าศึกษา

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างปีการศึกษา 2517-2521 ผลปรากฏ
ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเกรดเฉลี่ยปีแรกกับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนมีลักษณะเป็นเส้นตรง และ อายุ เพศ ภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน

พรทิพย์ ดาวรจักร (2524 : 26-27) ศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์
ผลทางการศึกษาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
ในองค์ประกอบด้านบิคา มารดา องค์ประกอบด้านนิสิต และองค์ประกอบด้านกิจกรรมเสริม
หลักสูตร กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตทั้งสามองค์ประกอบ ได้แก่ รายได้ของบิคา มารดา เพศ
คณะ จำนวนครั้งในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ลำดับที่เลือกของคณะที่ศึกษา จำนวนเงินที่ได้
รับในแต่ละเดือน การได้รับรางวัล วิธีการเดินทางมามหาวิทยาลัย และประเภทกิจกรรม
ของหลักสูตรฝ่ายศิลปและวัฒนธรรมที่สนใจมากที่สุด

สุมา สุทธิวาหนฤทธิ (2522 : 55-58) ศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผล
สัมฤทธิ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา โดยใช้วิธี
วิเคราะห์หาค่าถ้อยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า ตัวทำนายที่สำคัญของคณะวิชาต่าง ๆ แตกต่าง
กัน คือ

คณะวิศวกรรมและเทคโนโลยี ตัวทำนาย คือ พื้นฐานการศึกษาเดิม
คะแนนจากแบบสอบคัดเลือก 3 วิชา

คณะเกษตรศาสตร์ ตัวทำนาย คือ พื้นฐานการศึกษาเดิม ประสบการณ์
การทำงาน และคะแนนการสอบคัดเลือกวิชาภาคปฏิบัติ

คณะบริหารธุรกิจ ตัวทำนายมีเพียง 1 ตัว คือ พื้นฐานการศึกษาเดิม
คณะศิลปกรรม ตัวทำนาย คือ ประสบการณ์การทำงาน และพื้นฐานการ
ศึกษาเดิม

คณะศึกษาศาสตร์ ตัวทำนาย คือ พื้นฐานการศึกษา คะแนนจากแบบสอบ
คัดเลือกวิชาเฉพาะ 2 ประสบการณ์การทำงาน และ คะแนนวิชาวิทยาศาสตร์

งานวิจัยในต่างประเทศ

✓ กิสติ (Giusti 1964 : 200-209) ศึกษาตัวทำนายความสำเร็จของการเรียนในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย พบว่า คะแนนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นตัวทำนายความสำเร็จทางการเรียนในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฟเดอร์ (Feder 1965 อ้างถึงในสัมพันธ์. พันธุ์พุก. 520 : 13) ที่กล่าวว่า คะแนนรวมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะเป็นตัวทำนายผลการเรียนได้ดีที่สุด

✓ โรเมอร์ (Roemer 1965 : 183-185) ศึกษาความตรงของตัวแปรที่ใช้ในการทำนายความสำเร็จในการศึกษาในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนาย 3 ตัว คือ คะแนนส่วนต่าง ๆ ของแบบทดสอบเข้ามหาวิทยาลัย คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบเข้ามหาวิทยาลัย และคะแนนเฉลี่ยจากการเรียนก่อนเข้ามหาวิทยาลัยกับเกณฑ์ คือ คะแนนเฉลี่ยในแต่ละปีตั้งแต่ปีที่ 1 ถึง ปีที่ 4 คะแนนเฉลี่ยใน 2 ปีแรก และคะแนนเฉลี่ยตลอด 4 ปี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ในเมืองเซนต์หลุยส์ จำนวน 836 คน พบว่า ไม่มีตัวทำนายใดให้ผลในการคัดเลือกได้เป็นที่พึงพอใจ การทำนายคะแนนชั้นปีที่ 1 ทำนายได้ดีที่สุด และทำนายคะแนนชั้นปีที่ 4 ได้น้อยที่สุด และจากการศึกษาตัวทำนายทั้งหมด คะแนนเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์เป็นตัวทำนายที่สำคัญที่สุด

ลาเรธา (Laretha 1967 : 1139-1141) ศึกษาเกี่ยวกับการทำนายคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ ปีที่ 2 ที่เรียนวิชาเอกพลศึกษา โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร คือ คะแนนจากแบบทดสอบ SUABTOT

(State University Admission Examination) คะแนนเฉลี่ยจากโรงเรียนมัธยม และคะแนนจากการทดสอบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อซึ่งเป็นตัวทำนาย กับคะแนนเฉลี่ยผลการศึกษาในชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาพลศึกษาเป็นวิชาเอก จำนวน 201 คน ซึ่งเป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายและเกณฑ์มีความสัมพันธ์กัน และคะแนนเฉลี่ยในโรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นตัวทำนายตัวเดียวที่ดีที่สุดในการทำนายผลการศึกษาในชั้นปีที่ 2

ดิกเกนส์ (Dickens 1974 : 784-A) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตร เอ บี อี (Adult Basic Education)

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าลักษณะของตัวนักศึกษา และลักษณะของครูผู้สอนมีผลต่อ
 การเรียนของนักศึกษามากน้อยเพียงใด และวิธีใดจะเป็นประโยชน์แก่การเรียนของ
 นักศึกษามากที่สุด กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้สมัครเข้าเป็นทหารในกองทัพสหรัฐที่มีระดับเชาว์
 ปัญญา ซึ่งวัดโดย GT (An Army General-Technical) Score ได้ 53-113
 จำนวน 191 คน ซึ่งเข้าเรียนหลักสูตร เอ บี ซี ที่ Ft. Bragg คาร์โรไลนาเหนือ การ
 วิจัยพบว่า ลักษณะของตัวนักศึกษาที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ อายุ ยศ และ
 เชื้อชาติ

โนเอท, สโตคตัน และเฮนรี (Noeth, Stockton and Henry 1974 :
 213-215) ได้ศึกษาการทำนายความสำเร็จทางการเรียนของนักศึกษาและสัตว์แพทย์
 มหาวิทยาลัยเปอริว โดยมิตัวประสงค์เพื่อรู้ว่าตัวแปร 11 ตัวจะสามารถทำนายความ
 สำเร็จทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรสัตว์แพทย์ได้หรือไม่ ผลปรากฏว่า มีตัว
 ทำนายที่เพียง 5 ตัว คือ เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในคณะสัตวแพทย์ และ คะแนนจาก
 แบบทดสอบความถนัดด้านสัตวแพทย์ (Veterinary Aptitude Test) 4 ชุด โดยมี
 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Coefficient) = .67

วายนแมน คอนวาไลนา และสตีเวน (Wileman, Konvalina and
 Stephens 1981 : 223-226) ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการ
 เรียนวิชาคอมพิวเตอร์ศาสตร์เบื้องต้น ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเปอริว พบว่า
 ตัวแปรทั้ง 8 ตัวที่ศึกษา คือ อายุ การเรียนในระดับมัธยม จำนวนชั่วโมงการทำงานใน
 1 สัปดาห์ และผลการสอบวิชาต่าง ๆ อีก 5 วิชา สามารถทำนายความสำเร็จในการ
 เรียนได้ประมาณ 25 %

เวอร์ริงตัน และแกรนท์ (Worthington and Grant 1971 : 7-10)
 ได้ศึกษาองค์ประกอบของการสำเร็จการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ นิสิตปีที่ 1 ของ
 มหาวิทยาลัยยูทาห์ (University of Utah) เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบ เอ ซี ที
 (American College Testing) ซึ่งมีวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา
 และวิทยาศาสตร์ทางธรรมชาติ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ศึกษาทั้ง 11 ตัวสัมพันธ์และ
 มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ได้แก่ เพศ เกรดเฉพาะ 4 วิชาที่ได้รับในระดับมัธยม
 ศึกษา ที่ตั้งของโรงเรียนมัธยมที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยในมหาวิทยาลัย ความสำคัญของการ

ตั้งเป้าหมายในการเรียนด้านสังคม รายได้โดยประมาณของครอบครัว จำนวนสมาชิกใน
ครอบครัว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ไม่ใช่ด้านวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษาและ
การเลือกอาชีพในอนาคต